

25-02-2026 † Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Ταρασίου, Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως.
Τῇ Τετάρτῃ Α' ἐβδομάδος.
Ἀκολουθία ἐκ τῆς Θ' Ὡρας.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Ἱερεὺς: Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν,
δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλη-τε,
τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Παντα-
χοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρὼν,
ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκῆνωσον ἐν
ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
(ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς
ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς
ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον,
Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά
σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς
ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ

ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονη-
ροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασι-
λεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (ιβ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ
βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς πγ' (83).

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά
σου Κύριε τῶν δυνάμεων.

Επιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ
μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου ἡ
καρδίᾳ μου καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλ-
λιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.

Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ
οἰκίαν καὶ τρυγῶν νοσσιὰν ἑαυτῇ,
οὗ θήσει τὰ νοσσία αὐτῆς, τὰ θυ-
σιαστήριά σου, Κύριε τῶν
δυνάμεων ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ
Θεός μου.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ
οἴκῳ σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων αἰνέσουσί σε.

Μακάριος ἄνθρωπος ὃς ἐστὶν ἡ
ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοί· Κύριε
ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
διέθετο.

Εν τῇ κοιλάδι τοῦ κλαυθμῶνος εἰς τόπον ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν.

Πορεύονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών.

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Υπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεὸς καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

Οτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μᾶλλον ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν.

Οτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος ὁ Θεός, χάριν καὶ δόξαν δώσει Κύριος, οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ.

Κύριε τῶν δυνάμεων μακάρι-ος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Ψαλμὸς 84

Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

Αφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.

Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

Επίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.

Μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

Ο Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ.

Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν;

Ακούσομαι τι λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν.

Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριο αὐτοῦ τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

Ελεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.

Αλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε.

Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα καὶ ἡ γῇ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς

Δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ θήσεται εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Ψαλμὸς 85

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ὅτι ὁσιός εἰμι σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

Ελέησόν με Κύριε ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.

Εὐφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σέ Κύριε ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Οτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

Ενώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Εν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ ὅτι εἰσήκουσάς μου.

Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε καὶ οὐκ ἔστιν κατὰ τὰ ἔργα σου.

Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἥξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.

Οτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος ὁ μέγας.

Οδηγήσόν με Κύριε τῇ ὁδῷ σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὐφρανθήτω ἡ καρδιά μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

Εξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Οτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου.

Ο Θεὸς παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.

Επίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου.

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ

Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Καὶ πάλιν.

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός, (Υ')

Κύριε, ἐλέησον (Υ')

σε ἤχο πλ. δ'

Ο ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς, σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστέ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Σπχ: **Ε**γγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Ο ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς, σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστέ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Σπχ: **Ε**ισέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ρῦσαί με.

Ο ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς, σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστέ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ... **Θεοτοκίον**

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας

Ἀγαθέ, ὁ θανάτω τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὕς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου, δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. **γ'**

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (*ἐκ τρίτου*)

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Κοντάκιον τῆς ἡμέρας

Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν.

Βλέπων ὁ ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυπεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα...

Εν μέσῳ δύο ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης εὐρέθη ὁ σταυρός σου· τοῦ μὲν καταγομένου εἰς ἄδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Καὶ νῦν...

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα. Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Κύριε ἐλέησον. (*40άκις*)

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν...

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἱερεύς: Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργο-λογίας μή μοι δῶς. Πνεῦμα δὲ σω-φροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπο-μονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ. Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται

οἱ Μακαρισμοί.

ᾠδὴ πλ. β'

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Σπῆχος: Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου,

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Σπῆχος: Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασι-λεία τῶν οὐρανῶν,

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Σπῆχος: Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Σπῆχος: Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν,

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Σπῆχος: Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται,

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Σπῆχος: Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται,

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Σπῆχος: Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψο-νται.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Σπῆχος: Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται,

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Σπῆχος: Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Σπῆχος: Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρα-νοῖς.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δόξα...

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν...

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Εἶτα ἐνουμένων τῶν δύο Χορῶν

ψάλλομεν, γεγωνότερα τῇ φωνῇ.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, Ἄγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καὶ συνεχίζει

ὁ Ἀναγνώστης.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Σπῆχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ κατασχυνοθῇ.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα...

Χορὸς ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν...

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱόν του Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ της βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, Ἀμήν.

Ὁ ἀναγνώστης πρὸ

Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.

Ἦχος βαρύς.

Επὶ τοῦ ὅρου μετεμορφώθης, καὶ ὥς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου

τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐθε-
άσαντο· ἵνα, ὅταν σὲ ἴδωσι σταυ-
ρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν
ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν,
ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς τοῦ Πα-
τρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Τετάρτης & Παρασκευῆς
Τὸ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκου-
σίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολι-
τείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι,
Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανον ἐν τῇ ду-
νάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς
ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ
τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν
ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήτ-
τητον τρόποιον.

Κοντάκιο τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ

Εἰς τὴν ζ' Ὡδὴν.
Μαρτυρικὸν τῆς Τετάρτης
Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ
ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους
ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν
ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους κα-
θεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ
ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς
ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ...

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον,
Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων
σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη,
οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτη-
τος.

Καὶ νῦν...

Προστασία τῶν Χριστιανῶν
ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν

Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης
ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ
πρόφθασον ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοή-
θειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζό-
ντων σοι. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν
καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστα-
τεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμώ-
ντων σε.

Κύριε ἐλέησον μ' (10 X 4).

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ
ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυ-
νούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς
ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πο-
λυέλεος, ὁ πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς
δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρ-
τωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν
πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας
τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός
Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυ-
νον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς
ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν
ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς
λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας
κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.
Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου
Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν
φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι
καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς
πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς
ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλο-
γητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον γ'

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν

Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θε-
στόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον
Πάτερ.

Ἱερεὺς: **Ο** Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς
καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλε-
ήσαι ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **γ'**

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς
ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς
ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον,
Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά
σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς
ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ
ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονη-
ροῦ.

Ἱερεὺς: **Ο**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασι-
λεία...

Ο Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν.

Κύριε ἐλέησον (ιβ')

Ἱερεὺς: **Π**αναγία Τριάς, τὸ ὁμο-
ούσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασι-
λεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία,
εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ
ἁμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον
τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περί-
ελέ μου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν
μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντὸς
δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ, καὶ
λέγω· Εἷς ἅγιος, εἷς, Κύριος Ἰησοῦς
Χριστὸς, εἷς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς·

Ἀμήν.

Ἱερεὺς: **Δ**όξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
δόξα σοι.

Ο Ἀναγνώστης: **Δ**όξα Πατρὶ καὶ
Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον,
Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἄγιε εὐλό-
γησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου
καὶ Παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μη-
τρός, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πα-
νευφήμεων ἀποστόλων, (τοῦ ἁγίου τοῦ
Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεο-
πατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, (τοῦ
ἁγίου τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν
ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλε-
ήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

*Καὶ ἄρχεται ὁ Ἑσπερινὸς
μετὰ τῆς Θείας Λειτουργίας
τῶν Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων.*

Προηγιασμένη
Θεία Λειτουργία
Τετάρτης Α' ἐβδομάδος.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΠΡΟΕΣΤΩΣ ἡ

Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς γγ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Εξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Εκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Αβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Απὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Αναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέχονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσου-σι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιροὺς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἀὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὁρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. **ἐκ γ'**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

[καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησις]

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Γ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μεθ' ὃ κλείεται ἐντελῶς ἡ Ὡραία Πύλη, ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ "Πρὸς Κύριον" ἦτοι τὸ ΙΗ' (18ον) Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου.

Καθ' ὃν χρόνον ἀναγινώσκεται τὸ Πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ὁ Ἱερεὺς κάμνει τρεῖς μετανοίας πρὸ τῆς Ἀγίας Τραπέζης, ἀνοίγει τὸ Ἀρτοφόριον, καὶ θυμιάσας τὰ Δῶρα, ἀπλώνει τὸ Ἀντιμῆνσιον καὶ θέτει τὸ Δισκάριον ἐπ' Αὐτοῦ. Ἀφοῦ μεταφέρῃ τὸν Ἀμνὸν ἐπ' Αὐτοῦ, καλύπτει μὲ τὸν Ἀστερίσκον καὶ ἓνα κάλυμμα, τότε, προηγουμένου τοῦ θυμιατοῦ, ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν, καὶ ἐναποθέτει τὸ Δισκάριον, φέρον τὸν Ἀμνόν.

Κατόπιν βάζει οἶνον καὶ ὕδωρ εἰς τὸ Ἅγιον Ποτήριον καὶ καλύπτει αὐτό, καὶ μετὰ ταῦτα, διὰ τοῦ Ἀέρος ἀμφότερα τὰ σκεύη. Εἰς κάθε πρᾶξιν λέγει ἀπλῶς τό: "Δι' Εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς."

**ΠΡΩΤΗ ΣΤΑΣΙΣ
ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ
ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ' (119).**

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τὶ δοθείῃ σοι, καὶ τὶ προστεθείῃ σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα, σὺν τοῖς, ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.

Οἶμοι! ὅτι ἡ παροικία μου ἐμα-
κρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν
σκηνωμάτων Κηδάρ, πολλὰ
παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου. Μετὰ τῶν
μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρη-
νικός, ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς,
ἐπολέμουν με δωρεάν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ' (120)

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ
ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ
βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ
ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
γῆν. Μὴ δώῃς εἰς σάλον τὸν πόδα
σου, μηδὲ νυστάξει ὁ φυλάσσων
σε. Ἴδου οὐ νυστάξει, οὐδὲ
ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ·
Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη
σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. Ἡμέρας
ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ
σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξει
σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν
ψυχὴν σου ὁ Κύριος, Κύριος
φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου, καὶ τὴν
ἐξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ' (121)

Εὐφράνθη ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι
μοι. Εἰς οἶκον Κυρίου πορευ-
σόμεθα. Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες
ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερου-
σαλήμ, Ἱερουσαλήμ οἰκοδο-
μουμένη ὡς πόλις, ἥς ἡ μετοχὴ
αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ
ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ Κυρίου,
μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ, τοῦ ἐξομο-
λογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου.
Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς
κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ.
Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν

Ἱερουσαλήμ καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγα-
πῶσί σε. Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ
δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς
πυργοβάρεσί σου. Ἐνεκα τῶν
ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου,
ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.
Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθὰ σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ' (122)

Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς
μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ
οὐρανῷ. Ἴδου ὡς ὀφθαλμοὶ
δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων
αὐτῶν ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς
χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ
ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν
Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτερῆσαι
ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέη-
σον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν
ἐξουδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον
ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος
τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις
τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ' (123)

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν,
εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ, εἰ μὴ ὅτι
Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπα-
ναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα
ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς. Ἐν τῷ
ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ'
ἡμᾶς, ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντι-
σεν ἡμᾶς. Χεῖμαρρον διῆλθεν ἡ
ψυχὴ ἡμῶν, ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ
ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.
Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν
ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν,
Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον
ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θη-
ρευόντων. Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ

ἡμεῖς ἐρρώσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, (3)

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

(εμμελῶς:)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. (Κατάληξις)

ὁ Ἱερεύς: Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ὁ Χορός: **Γ**οὶ Κύριε.

ὁ Ἱερεύς: **Κ**ύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς, ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, ἰατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου, φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν

χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ὁ Χορός: Ἀμήν.

ὁ Ἀναγνώστης: Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

**ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ
ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ' (124)**

Οἱ πεποιοῦντες ἐπὶ Κύριον, ὥς ὄρος Σιών, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ, Ὅρη κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλίας ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, εἰρήνῃ ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΕ' (125)

Εν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν καὶ ὥσεί παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μέτ' αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ

ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραϊνόμενοι. Ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ. Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιᾷσει θεριοῦσι. Πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιᾷσει, αἶροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΣΤ' (126)

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες. Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων. Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν. Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης. Ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον, ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦς. Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν, οὐ καταισχυνηθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ' (127)

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, μακάριος εἶ καὶ καλῶς σοι ἔσται. Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνούσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου. Ἴδου οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Εὐλογῆσαι σε Κύριος

ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ' (128)

Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ. Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου· καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἄνομίαν αὐτῶν, Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένους ἁμαρτωλῶν. Αἰσχυνηθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. Γενηθήτωσαν ὥσεὶ χόρτος δωματίων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη, οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες· Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, (3)

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

(εμμελῶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. (Κατάληξις)

ὁ Ἱερεύς: Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπε-
ρευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ
ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παρα-
θώμεθα.

ὁ Χορός: **Γ**οὶ Κύριε.

ὁ Ἱερεύς: (μυστικῶς) **Κ**ύριε, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἁμαρτω-
λῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ
ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον καὶ
προσκυνητὸν ὄνομά σου, καὶ μὴ
καταισχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσ-
δοκίας τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρι-
σαι ἡμῖν, ὁ Θεός, πάντα τὰ πρὸς
σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ἀξιώσον
ἡμᾶς ἀγαπᾶν, καὶ φοβεῖσθαι σε ἐξ
ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν
ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος
Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

ὁ Χορός: **Ἀ**μήν.

ὁ Ἀναγνώστης: **Κ**αὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ
ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ
ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ' (129)

Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι,
Κύριε, Κύριε, εἰσάκουσον τῆς
φωνῆς μου. Γεννηθήτω τὰ ὦτά σου
προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς
δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνομίας παρα-
τηρήσῃς, Κύριε, Κύριε, τίς ὑπο-
στήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμὸς

ἐστίν. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ
ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπι-
σεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.
Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυ-
κτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλ-
πισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ
αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ
πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛ' (130)

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου,
οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί
μου, οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλῳις,
οὐδὲ ἐν θαυμασίῳις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ
μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα
τὴν ψυχὴν μου, ὥς τὸ ἀπογεγαλα-
κτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ,
ὥς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν
μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν
Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΑ' (131)

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυΐδ, καὶ
πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς
ᾤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠΰξατο τῷ Θεῷ
Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς
σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι
ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω
ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς
βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ
ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου.
Ἔως οὗ εὗρω τόπον τῷ Κυρίῳ,
σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἴδου
ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾷ,
εὗρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ
δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ
σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν
εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες

αὐτοῦ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σύ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν Δαυῖδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν. Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυῖδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτόν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΒ' (132)

Ἴδου δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρών, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὠάν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ὡς δρόσος Ἀερμών, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών, ὅτι

ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζῶν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΓ' (133)

Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. (ἐμμελῶς:) Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός. (3)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι. (Κατάληξις)

ὁ Ἱερεύς: Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζῶν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ὁ Χορός: **Γ**οὶ Κύριε.

ὁ Ἱερεύς: **Ὁ** τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις καὶ ἀπαύστοις δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἁγίων δυνάμεων ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν τῆς αἰνέσεώς σου, τοῦ δοῦναι μεγαλυσύνην τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, καὶ δὸς ἡμῖν μερίδα καὶ κληρὸν μετὰ

πάντων τῶν φοβουμένων σε ἐν ἀληθείᾳ καὶ φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου.

Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ὁ Χορός: Ἀμήν.

Οἱ χοροὶ ταπεινῇ τῇ φωνῇ ψάλλουσι τό:
Κύριε ἐκέκραξα..., εἰς ἧχον
τοῦ α' Ἰδιομέλου τοῦ Τριωδίου.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν. Ψαλμὸς 140
ᾠδὴ πλ. δ'

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Οτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Λκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὥσεί πάχος γῆς ἐρρόαγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὅστ' αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Οτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Εκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Εν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνων τὰς τρίβους μου.

Εν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Απώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Εκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ρῥυσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

*Εἶτα ψάλλομεν Σπχηρά
τοῦ Τριωδίου στ', ἐκ τοῦ Μηναίου δ'.*

*Σπχηρά, Τριωδίου
ᾠχος πλ. δ'*

Σπχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Νηστεύοντες ἀδελφοὶ σωματικῶς, νηστεύσωμεν καὶ πνευματικῶς, λύσωμεν πάντα σύνδεσμον ἀδικίας, διαρρήξωμεν στραγγαλιάς, βιαίων συναλλαγμάτων· πᾶσαν συγγραφὴν ἄδικον διασπάσωμεν, δώσωμεν πεινῶσιν ἄρτον, καὶ πτωχοὺς ἀστέγους εἰσαγάγωμεν εἰς οἴκους, ἵνα λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὸ μέγα ἔλεος.

Σπχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Νηστεύοντες ἀδελφοὶ σωματικῶς, νηστεύσωμεν καὶ πνευματικῶς, λύσωμεν πάντα σύνδεσμον ἀδικίας, διαρρήξωμεν στραγγαλιάς, βιαίων συναλλαγμάτων· πᾶσαν συγγραφὴν ἄδικον διασπάσωμεν, δώσωμεν πεινῶσιν ἄρτον, καὶ πτωχοὺς ἀστέγους εἰσαγάγωμεν εἰς οἴκους, ἵνα λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὸ μέγα ἔλεος.

*ᾠχος πλ. δ'
Μαρτυρικὸν*

Σπχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Εἴ τις ἀρετὴ, καὶ εἴ τις ἔπαινος,

πρέπει τοῖς Ἀγίοις· ξίφεσι γὰρ ἔκλιναν τοὺς αὐχένους, διὰ σὲ τὸν κλίναντα οὐρανούς, καὶ καταβάντα, ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, διὰ σὲ τὸν κενώσαντα σαυτόν, καὶ μορφὴν δούλου λαβόντα, ἐταπεινώθησαν ἕως θανάτου, τὴν πτωχείαν σου μιμούμενοι ὧν ταῖς εὐχαῖς, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

*Εἶτα, προσόμοια τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ
ᾠχος β'
Ὡς ὠράθη Χριστὲ*

Σπχ. Γεννηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Φεγγοβόλους ὑμᾶς, ὡς ἀστραπὰς εἰς πάντα Κόσμον, Ἰησοῦς ὁ νοητὸς ὄντως ἥλιος ἐξαποστείλας, ἀπεμείωσε ταῖς λαμπρότησι, τοῦ ὑμῶν ἐνθέου κηρύγματος, πλάνης τὸ σκότος, θεόπται Ἀπόστολοι, καὶ ἐφώτισε τοὺς ἐν ζόφῳ, τῆς ἀγνοσίας κεκρατημένους πονηρῶς, ὥνπερ ἐκδυσωπήσατε, καταπέμψαι καὶ ἡμῖν τὸν φωτισμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ᾠχος β'

Σπχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ἀρετῶν Ἡλιοῦ, προσεπιβὰς ἄρματι θείῳ, τῇ νηστείᾳ λαμπρυνθεὶς ἀνεφέρετο, ἐπὶ τὸ ὕψος τὸ οὐράνιον. Τοῦτον ζήλωσον, ταπεινὴ ψυχὴ μου καὶ νήστευσον, πάσης κακίας, καὶ φθόνου καὶ ἔριδος, καὶ τρυφῆς ἀπορρεούσης, καὶ ἐνηδόνου, ὅπως ὁδύνην χαλεπὴν ἐκφύγῃς, διαιωνίζουσιν, τῆς

γεέννης ἐκβοῶσα τῷ Χριστῷ.
Κύριε δόξα σοι.

Ἐπερον τοῦ Κυρίου Θεοδώρου

Ἦχος πλ. α'. Ὅσιε Πάτερ

Σπῆχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
υπέμεινά σε, Κύριε, υπέμεινεν ἡ
ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπι-
σεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀπόστολοι θεῖοι, τοῦ Κόσμου
θερμότατοι πρεσβευταί, καὶ τῶν
ὀρθοδόξων προασπισταί, ἔχοντες
παρρησίας τὸ κράτος, πρὸς Χρι-
στὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν
αἰτήσασθε, δεόμεθα πανσεβάσμιοι,
ἵνα τῶν Νηστειῶν, τὸν ἀγαθὸν
καιρόν, εὐμαρῶς ποιησώμεθα, καὶ
τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, τὴν χάριν
δεξώμεθα. Μεγαλοκήρυκες ἔνδο-
ξοι, εὐχεσθε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν

Σπχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μηναίου

τῆς 26-02

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων..

Σπῆχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας
μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν
Κύριον.

Τοῖς τῶν δακρύων σου
ρεΐθροις, Μάκαρ Πορφύριε, τὸν τῆς
ψυχῆς καθάρας, ῥύπον ἔσβεσας
φλόγα, παθῶν τῆς ἁμαρτίας, καὶ
τὴν στολὴν, ἐν πορφύρᾳ χρωonnύμε-
νος, ἐν οὐρανίοις πολεύῃ διὰ πα-
ντός, εἰς αἰῶνας ἀγαλλόμενος..

Σπῆχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ
ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρω-
σις· καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν
Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν
αὐτοῦ.

Τοῖς τῶν δακρύων σου ρεΐθροις,
Μάκαρ Πορφύριε, τὸν τῆς ψυχῆς
καθάρας, ῥύπον ἔσβεσας φλόγα,
παθῶν τῆς ἁμαρτίας, καὶ τὴν
στολὴν, ἐν πορφύρᾳ χρωonnύμενος,
ἐν οὐρανίοις πολεύῃ διὰ παντός,
εἰς αἰῶνας ἀγαλλόμενος..

Σπῆχ. Δίνειτε τὸν Κύριον πάντα
τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες
οἱ λαοί.

Ὁρθοδοξίας ἐμπρέπων, θείοις
ὕψωμασιν, Ἀρχιερέων κλέος, τῇ λυ-
χνίᾳ ἐτέθης, ἄξιος ἐργάτης, μισθὸν
ἀληθῶς, τῶν σῶν πόνων δρεπόμε-
νος, καὶ διὰ τοῦτο χαρίσματα ἐκ
Θεοῦ, ἐκομίσω Παμμακάριστε..

Σπῆχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος
αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ
Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὁ μυστιπόλος τῆς κάτω, φρι-
κτῆς τραπέζης ἐκεῖ, ἐν οὐρανοῖς
Κυρίῳ, τὴν θυσίαν προσφέρει, τὴν
ἄϋλον καὶ θείαν, ἄϋλως ἀεὶ, ἐπο-
πτεύων ἡμᾶς ταῖς αὐτοῦ, πρὸς τὴν
ἀγίαν Τριάδα πρεσβυτικαῖς,
ἱκεσίαις ὁ Πορφύριος..

Δόξα... καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων..

Παραπτωμάτων πελάγει κλυ-
δωνιζόμενος, τῷ γαληνῷ λιμένι, τῆς
ἀχράντου πρεσβείας, τῆς σῆς Θεο-
κυῆτορ, προσπεφευγώς, ἀνακράζω
σοι· Σῶσόν με, τὴν κραταιὰν σου
ὀρέξασα δεξιάν, τῷ οἰκέτῃ σου
Πανάμωμε.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ θυμιατοῦ.

*(Ψαλλομένου τοῦ Δοξαστικοῦ, ἀνοίγο-
νται τὰ Βημόθυρα καὶ ἐξέρχονται τῆς βο-
ρείου Πύλης ὁ Διάκονος καὶ ὁ Ἱερεὺς (ἢ*

μόνος ὁ Ἱερέυς), μετὰ θυμιατοῦ, καὶ προηγουμένου λαμπαδούχου γίνεται ἡ μικρὰ Εἴσοδος.

ΙΕΡΕΥΣ: **Γ**οφία Ὁρθοί !

Καὶ ὁ χορός (χῦμα): τὸ·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Εσπέρας.

ὁ Ἀναγνώστης: Ἀνάγνωσμα

Προκείμενον Ἦχος πλ. α' Ψαλμὸς ια'

Κύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Σπῆχ. **Γ**ωσὸν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσιος.

ὁ Ἱερέυς: **Γ**οφία.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. Α', 24 - Β', 3)

ὁ Ἱερέυς: **Π**ρόσχωμεν.

Εἶπεν ὁ Θεός· Ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν κατὰ γένος, τετράποδα, καὶ ἑρπετά, καὶ θηρία τῆς γῆς, κατὰ γένος, καὶ ἐγένετο οὕτω.

Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ θηρία τῆς γῆς, κατὰ γένος αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη, κατὰ γένος αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τῆς γῆς, κατὰ γένος αὐτῶν.

Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλὰ. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Ποιήσωμεν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα ἡμετέραν, καὶ καθ'

ὁμοίωσιν, καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῶν κτηνῶν, καὶ πάσης τῆς γῆς, καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν, τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς.

Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς.

Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ Θεός, λέγων· Αὐξάνεσθε, καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς, καὶ ἄρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ πάσης τῆς γῆς, καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν, τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς.

Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν πάντα χόρτον σπόριμον σπεῖρον σπέρμα, ὃ ἐστὶν ἐπάνω πάσης τῆς γῆς, καὶ πᾶν ξύλον, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπέρματος σπορίμου, ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ παντὶ ἑρπετῷ ἔρποντι ἐπὶ τῆς γῆς, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ πνοὴν ζωῆς, καὶ πάντα χόρτον χλωρὸν εἰς βρῶσιν. Καὶ ἐγένετο οὕτω.

Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ πάντα, ὅσα ἐποίησε. καὶ ἰδοὺ, καλὰ λίαν.

Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα ἕκτη.

Καὶ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν.

Καὶ συνετέλεσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε, καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν

τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἐποίησε.

Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν, ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἤρξατο ὁ Θεὸς ποιῆσαι.

ὁ Ἀναγνώστης:

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμὸς ιβ'

Επίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου.

Σπχ. Ἐως πότε, Κύριε, ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος;

Ἐντονώτερον καὶ ἐμμελῶς: Κέλευσον! ὁ ἱερεὺς κρατῶν λαμπάδα ἀνημμένην καὶ θυμιατὸν ἐξηρητημένον, ἵσταται ἔμπροσθεν τῆς Ἀγίας Τραπέζης καὶ σφραγίζων διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐκφωνεῖ:

Γοφία, Ὁρθοί.

(Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, στρεφόμενος πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἱστάμενος ἐπὶ τῆς Ὡραίας Πύλης, ἐκφωνεῖ:)

Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

(Καὶ εὐλογῶν διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐπανέρχεται ἐν τῷ Ἱερῷ.)

ὁ Ἀναγνώστης: Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. Β', 1-12)

ὁ Ἱερεὺς: Γοφία, Πρόσχωμεν.

ὁ Ἀναγνώστης:

Υἰέ, ἐὰν δεξάμενος ῥῆσιν ἐμῆς ἐντολῆς, κρύψῃς παρὰ σεαυτῷ, ἐπακούσεται σοφίας τὸ, οὖς σου, καὶ παραβαλεῖς καρδίαν σου εἰς σύνεσιν· παραβαλεῖς δὲ αὐτήν εἰς νοουθέτησιν τῷ υἱῷ σου.

Ἐὰν γὰρ τὴν σοφίαν ἐπικαλέσῃ, καὶ τῇ συνέσει δῶς φωνήν σου, καὶ ἐὰν ζητήσῃς αὐτήν ὡς ἀργύριον,

καὶ ὡς θησαυρὸν ἐξερευνήσῃς αὐτήν, τότε συνήσεις φόβον Κυρίου, καὶ ἐπίγνωσιν Θεοῦ εὐρήσεις, ὅτι Κύριος δίδωσι σοφίαν, καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ γνῶσις καὶ σύνεσις.

Καὶ θησαυρίζει τοῖς κατορθοῦσι σωτηρίαν, ὑπερασπιεῖ δὲ τὴν πορείαν αὐτῶν, τοῦ φυλάξασθαι ὁδοὺς δικαιομάτων. καὶ ὁδὸν εὐλαβουμένων αὐτὸν διαφυλάξει.

Τότε συνήσεις δικαιοσύνην καὶ κρίμα, καὶ κατορθώσεις πάντας ἄξονας ἀγαθοῦς.

Ἐὰν γὰρ ἔλθῃ ἡ σοφία εἰς σὴν διάνοιαν, ἡ δὲ αἴσθησις τῇ σῇ ψυχῇ καλὴ εἶναι δόξη, βουλὴ καλὴ φυλάξει σε· ἔννοια δὲ ὁσία τηρήσει σε, ἵνα ῥύσηταί σε ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς, καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς λαλοῦντος μηδὲν πιστόν.

Ὡ οἱ ἐγκαταλείποντες ὁδοὺς εὐθείας, τοῦ πορευθῆναι ἐν ὁδοῖς σκότους!

Ὡ οἱ εὐφραινόμενοι ἐπὶ κακοῖς, καὶ χαίροντες ἐπὶ διαστροφή κακῇ!

ὧν αἱ τρίβοι σκολιαί, καὶ καμπύλαι αἱ τροχιαὶ αὐτῶν, τοῦ μακράν σε ποιῆσαι ἀπὸ ὁδοῦ εὐθείας, καὶ ἀλλότριον τῆς δικαίας γνώμης.

Υἰέ, μή σε καταλάβῃ βουλὴ κακῇ, ἡ ἀπολείπουσα διδασκαλίαν νεότητος, καὶ διαθήκην θείαν ἐπιλελησμένην· ἔθετο γὰρ παρὰ τῷ θανάτῳ τὸν οἶκον αὐτῆς, καὶ παρὰ τῷ Ἄδῃ μετὰ τῶν γηγενῶν τοὺς ἄξονας, αὐτῆς.

Πάντες οἱ πορευόμενοι ἐν αὐτῇ οὐκ ἀναστρέφουσιν, οὐδὲ μὴ καταλάβωσι τρίβους εὐθείας· οὐ γὰρ

καταλαμβάνονται ὑπὸ ἐνιαυτῶν ζωῆς.

Εἰ γὰρ ἐπορεύοντο τρίβους ἀγαθάς, εὕροσαν ἂν τρίβους τὰς τῶν δικαίων, λείας.

Χρηστοὶ ἔσονται οἰκήτορες γῆς, ἄκακοι δὲ ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ, ὅτι εὐθεῖς κατασκηνώσουσι γῆν, καὶ ὅσοι ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ.

Ὅδοι ἀσεβῶν ἐκ γῆς ὀλοῦνται, οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἀπ' αὐτῆς. *(ἡ κατάληξις ἐμμελῶς)*

ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη σοι. Σοφία.

ὁ ἱερεύς, εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀναγνώσματος, ἰστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς καὶ θυμιῶν ἐλαφρῶς, ψάλλει σεμνῶς καὶ κατανυκτικῶς:

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

ὁ ἱερεύς ἐρχόμενος εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς καὶ θυμιῶν λέγει ἐκφώνως:

Σπλχ. α'. **Κ**ύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

ὁ Χορός: **Κ**ατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

ὁ ἱερεύς ἐρχόμενος εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τῆς ἁγίας Τραπεζῆς καὶ θυμιῶν λέγει ἐκφώνως:

Σπλχ. β'. **Θ**οῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

ὁ Χορός: **Κ**ατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

ὁ Ἱερεύς ἐρχόμενος εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς ἁγίας Τραπεζῆς καὶ θυμιῶν λέγει ἐκφώνως:

Σπλχ. γ'. **Μ**ὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

ὁ Χορός: **Κ**ατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

ὁ ἱερεύς ἐρχόμενος ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπεζῆς λέγει ἐκφώνως:

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι **Κ**αὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(ὁ Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.)

ὁ Ἱερεύς εὐρισκόμενος ἤδη ἔμπροσθεν τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς ἐπαναλαμβάνει:

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου..

(Ἐξελθὼν δὲ εἰς τὴν Ὠραίαν Πύλην, θυμιᾷ τὴν εἰκόνα τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ ψάλλων·)

..Ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου..

(Ἀκολουθῶς δὲ θυμιᾷ τὰς λοιπὰς εἰκόνας, τὸν Ναὸν καὶ τὸν λαόν, ἐνῷ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ὑπόλοιπον.)

ὁ Χορός: ..”Επαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

(Εἶτα, ἐὰν μὲν εἶναι μνήμη ἑορταζομένου Ἀγίου, ἀναγινώσκεται ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς κατὰ τὴν συνήθη τάξιν. Κατὰ τὴν Μ. Δευτέρα, Μ. Τρίτη καὶ Μ. Τετάρτη ἀναγινώσκεται μόνον τὸ Εὐαγγέλιον.)

Ὁ Διάκονος ἐξελθὼν (ἢ ὁ Ἱερεὺς ἐμπροσθεν τῆς ἀγίας Τραπέζης ἱστάμενος), λέγει τὴν Ἑκτενῇ.

ΕΚΤΕΝΗΣ

Εἵπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἵπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἡείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν

εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῇ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατὰπεμψον ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς: **Εὖ**ξασθε οἱ Κατηγούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον

Οἱ πιστοί, ὑπέρ τῶν Κατη-
χουμένων δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον

Ἰνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κύριε ἐλέησον

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς
ἀληθείας.

Κύριε ἐλέησον

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγ-
γέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Κύριε ἐλέησον

Ενώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγία αὐτοῦ
Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλη-
σίᾳ.

Κύριε ἐλέησον

Γῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ
διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Οἱ Κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς
ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

ὁ Χορός: **Γ**οὶ Κύριε.

ὁ Ἱερεύς: **Ὁ** Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ὁ κτίστης καὶ δημιουργὸς τῶν
ἀπάντων, ὁ πάντα θέλων σωθῆναι
καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν,
ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου
τούς Κατηχουμένους, καὶ λύτρω-
σαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης
καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ ἀντι-
κειμένου, καὶ προσκάλεσαι αὐτοὺς
εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Φωτίζων
αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα,
καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς τῇ λο-
γικῇ σου ποιμνῇ, ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά
σου τὸ ἅγιον ἐπικέκληται.

Ἰνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δο-
ξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλο-
πρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,

νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

ὁ Χορός: **Ἀ**μήν.

*Καὶ ἐξαπλοῖ τὸ Εἰλητὸν συγχρόνως
ὥς καὶ ἐν τῇ*

τοῦ Ἱ. Χρυσοστόμου Λειτουργίας.

ὁ Ἱερεύς: **Ὁ**σοι Κατηχούμενοι,
προέλθετε, μὴ τις τῶν Κατη-
χουμένων.

Ὁσοι πιστοί, ἔτι, καὶ ἔτι ἐν
εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Γοφία.

Ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ αἰνετός, ὁ
τῷ ζωοποιῷ τοῦ Χριστοῦ σου
θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ
φθορᾶς μεταστήσας, σὺ πάσας
ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς
νεκρώσεως ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν
ταύταις ἡγεμόνα τὸν ἔνδοθεν λογι-
σμὸν ἐπιστήσας, καὶ ὀφθαλμὸς μὲν
ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμμα-
τος, ἀκοὴ δὲ λόγοις ἀργοῖς ἀνε-
πίβατος, ἡ δὲ γλῶσσα καθαρευέτω
ῥημάτων ἀπρεπῶν. Ἄγνισον ἡμῶν
τὰ χεῖλη, τὰ αἰνοῦντά σε, Κύριε,
τὰς χεῖρας ἡμῶν ποιήσον, τῶν μὲν
φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων, ἐνερ-
γεῖν δὲ μόνον τὰ σοὶ εὐάρεστα,
πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, καὶ τὴν
διάνοιαν, τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος
χάριτι.

Ὁτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα,
τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρί,
καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

ὁ Χορός: Ἀμήν.

ὁ Ἱερεύς: Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Γοφία.

Δέσποτα Ἄγιε, ὑπεράγαθε, δυσωποῦμέν σε, τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἵλεων γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀξιόους ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης. Ἴδου γὰρ τὸ ἄχραντον αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν Αἷμα, κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῇ μυστικῇ ταύτῃ προτίθεσθαι μέλλει Τραπεζῇ, ὑπὸ πλήθους στρατιᾶς οὐρανίου ἀοράτως δορυφορούμενα, ὧν τὴν μετάληψιν ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι, ἵνα, δι' Αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὄμμα καταυγαζόμενοι, υἱοὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας γενώμεθα.

Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ὁ Χορός: Ἀμήν.

(Καὶ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ χοροῦ ἀργῶς καὶ κατανυκτικῶς ἀντὶ τοῦ χειρουβικοῦ τὸ ἐπόμενον, ὅπερ ἀναγινώσκει καὶ ὁ ἱερεὺς μυστικῶς (ἐκ γ') ἐμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπεζῆς προσκυνῶν τρεῖς, μετὰ τοῦ διακόνου.)

Ὁ Χορός: Νῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν. Ἴδου γὰρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

(Ἐδῶ διακόπτεται ὁ ὕμνος. Γίνεται ἡ εἴσοδος ἐν ἀπολύτῳ σιγῇ, τοῦ Ἱερέως φέροντος τὸν Ἀέρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ κρατῶν τὰ Ἅγια. Διότι τὰ Δῶρα εἶναι προηγιασμένα, ὁ λαὸς γονατίζει εὐλαβῶς, ἐγείρεται δὲ ὅταν ἐναποτίθενται ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς.)

(Ὁ χορὸς ψάλλων, ἐξακολουθεῖ τὸ διακοπὴν μέλος.)

Ὁ Χορός: Ἴδου θυσία μυστικῇ, τετελειωμένη, δορυφορεῖται. Πίστει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

ὁ Ἱερεύς: Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον

Ὑπέρ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον

Ὑπέρ του ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα. Παράσχου Κύριε

Αγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. **Π**αράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. **Π**αράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα. **Π**αράσχου Κύριε

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ὁ Χορός: **Γ**οὶ Κύριε.

ὁ Ἱερεύς: **Ὁ** τῶν ἁρρήτων καὶ ἀθεάτων Μυστηρίων Θεός, παρ' ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοι, ὁ τὴν διακονίαν τῆς Λειτουργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν καὶ θέμενος ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς διὰ τὴν πολλὴν σου φιλανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, αὐτός, ἄορατε Βασιλεῦ, ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ἔπιδε ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, τοὺς τῷ ἁγίῳ σου τούτῳ θυσιαστηρίῳ, ὡς τῷ Χερουβικῷ σου παρισταμένους θρόνῳ, ἐφ' ᾧ ὁ μονογενής σου Υἱὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῶν προκειμένων φρικτῶν ἐπαναπαύεται Μυστηρίων. Καὶ πάσης ἡμᾶς καὶ τὸν πιστὸν σου λαὸν ἐλευθερώσας ἀκαθαρσίας, ἁγιάσον πάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἁγιασμῷ ἀναφαιρέτῳ, ἵνα, ἐν καθαρῷ συνειδότη, ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, καὶ πεφωτισμένῃ καρδίᾳ, τῶν θείων τούτων μεταλαμβάνοντες Ἀγιασμάτων, καὶ ὑπ' Αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἐνωθῶμεν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰπόντι· ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, ὅπως ἐνοικουῖντος ἐν ἡμῖν καὶ ἐμπεριπατοῦντος τοῦ Λόγου σου, Κύριε, γενώμεθα ναὸς τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης

διαβολικῆς μεθοδείας, ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης, καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι τοῖς Ἀγίοις σου, τοῖς ἀπ' Αἰῶνός σοι εὐαρεστήσασιν.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

ὁ Λαός: **Π**άτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ἀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ Ἱερεύς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ὁ Χορός: Ἀμήν.

ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

ὁ Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ Ἱερεύς: **Τ**ὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

ὁ Χορός: **Γ**οί, Κύριε.

ὁ Ἱερεύς: **Ὁ** Θεός, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνός, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἔπιδε εὐσπλάγχνῳ ὄμματι ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, καὶ φύλαξον αὐτόν, καὶ ἀξιώσον πάντας ἡμᾶς

ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ζωοποιῶν σου τούτων Μυστηρίων. Σοὶ γὰρ τὰς ἑαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλὰς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ὁ Χορός: Ἀμήν.

ὁ Ἱερεύς: **Π**ρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικτητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἐλθέ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Ὁ Ἱερεύς κεκαλυμμένων ὄντων τῶν θείων Δώρων, βαλὼν τὰς χεῖρας ὑπὸ κάτω τοῦ Ἀέρος, ἄπτεται τοῦ Ζωοποιοῦ Ἄρτου μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου πολλοῦ.

ὁ Ἱερεύς: **Π**ρόσχωμεν. Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἀγίοις.

ὁ Χορός: **Εἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.**

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, Ἀλληλούϊα.

Η ΚΛΑΣΙΣ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Κοινωνικοῦ,

ὁ Ἱερεύς ἀποκαλύψας τὰ Ἅγια μελιζεῖ τὸν ἅγιον ἄρτον.

ΚΟΙΝΩΝΙΑ τῶν ΠΙΣΤΩΝ

ὁ Ἱερεύς: Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

ὁ Χορός (χῦμα): Ἀμήν. (3) Εὐλογημένος ὁ Ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

(Ὅταν τελειώσῃ ἡ μεταλήψις τῶν πιστῶν, ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν, ἐκφωνεῖ μεγαλοφώνως:)

ὁ Ἱερεύς: Ὡσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ὁ χορὸς ψάλλει (ἀντὶ τοῦ "Εἶδομεν τὸ φῶς"), τὸ ἐξῆς:

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ διὰ παντός ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἄρτον οὐράνιον, καὶ ποτήριον ζωῆς γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

{ὁ Ἱερεύς: Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανούς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

(Καὶ ὁ μὲν Διάκονος, λαμβάνων παρὰ τοῦ Ἱερέως τὸ ἅγιον Δισκάριον σὺν τοῖς λοιποῖς, ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν καὶ ἀποθέτει αὐτά.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς προσκυνήσας λέγει μυστικῶς πρὸ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς:)

ὁ Ἱερεύς: Εὐλογητός, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

(Καὶ λαβὼν τὸ ἅγιον Ποτήριον, κεκαλυμμένον λέγει:)

ὁ Ἱερεύς: Πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ὁ Χορός: Ἀμήν Ἀμήν Ἀμήν. Εἰς ἄφρεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεως Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετώντας τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

(Καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν, ἀφήνει τὸ ἅγιον Ποτήριον, ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ διπλοῖ τὸ Ἀντιμήνσιον.)

ὁ Ἱερεύς: Ὁρθοί, Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

ὁ Χορός: Δόξα σοί Κύριε, Δόξα σοί.

ὁ Ἱερεύς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

ὁ Χορός: Κύριε ἐλέησον.

ὁ Ἱερεύς: Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθήμεθα.

ὁ Χορός: Κοί, Κύριε.

ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχου ἡμῖν ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ δεόμεθά σου, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερυγῶν σου, καὶ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν

ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς φωτισμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

(Ὁ Ἱερεύς, λαμβάνει τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ποιεῖ δι' Αὐτοῦ Σταυρὸν καὶ ἀποτίθῃσιν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ διπλωθέντος ἥδη Ἀντιμηνσίου.)

ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σὺ εἰ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ὁ Χορός: Ἀμήν.

ὁ Ἱερεύς: Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

ὁ Χορός: Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ὁ Ἱερεύς: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ'), Δέσποτα ἅγιε, εὐλόγησον.

(Στὰς πρὸ τῆς Δεσποτικῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ)

ὁ Ἱερεύς: Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διὰ τὴν ἄφατόν σου πρόνοιαν καὶ πολλὴν ἀγαθότητα, ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως, ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ, παράσχου καὶ ἡμῖν, Ἀγαθέ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλά-

σαι, νικητάς τε τῆς ἁμαρτίας ἀναφανῆναι, καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἁγίαν Ἀνάστασιν.

Ὅτι ἡυλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ὁ Χορός: Ἀμήν.

ὁ Ἀναγνώστης (χῦμα): Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (3)

(Ὁ δὲ Ἱερεύς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν καὶ ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν ταύτην.)

ὁ Ἱερεύς: Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν σου Μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου ποιμνῇ, καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὁ Χορός: Κύριε ἐλέησον.

ὁ Ἱερεύς: Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ Αὐτοῦ θείᾳ Χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ὁ Χορός: Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

ὁ Ἱερεύς: Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν.
Κύριε ἐλέησον (γ'). Πάτερ ἅγιε
εὐλόγησον.

ὁ Ἱερεύς: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς
Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς
παναχράντου καὶ παναμώμου
ἀγίας αὐτοῦ Μητροῦ, δυνάμει τοῦ
τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπου-
ρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου
προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτι-
στοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων
ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ), τῶν
ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων
Ἰωακεῖμ καὶ Ἀννης, (τοῦ Ἀγίου τῆς
ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλε-
ήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς
καὶ Φιλάνθρωπος.

(Κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναγνώσεως
τῶν ψαλμῶν ὁ Ἱερεὺς διανέμει τὸ Ἀντίδω-
ρον.)

ὁ Ἀναγνώστης:

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ' (33)

Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ
καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ
ἐν τῷ στόματί μου,

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ
ψυχὴ μου, ἀκουσάτωσαν πραεῖς,
καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν
ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ
ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν
θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ
φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν
οὐ μὴ καταισχυνηθῇ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ
Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ
πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν
αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου
κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ
ρύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς
ὁ Κύριος,

Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς ἐλπίζει ἐπ'
Αὐτόν,

Φοβήθητε τὸν Κύριον, πάντες οἱ
ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν
ὕστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ
ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν
Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται πα-
ντὸς ἀγαθοῦ.

Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου,
φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων
ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγα-
θάς;

Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ
κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ
λαλῆσαι δόλον.

Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιή-
σον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην, καὶ
δίωξον αὐτήν.

Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους,
καὶ ὧτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ
ποιοῦντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι
ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ
Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ

πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Εγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος,

Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὅστ' αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται, θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ' 144

Υψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.

Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι.

Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῶνται.

Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῶνται.

Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

Χρηστὸς ὁ Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Εξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε.

Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.

Η βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Υποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους.

Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδεις τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.

Λνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας.

Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ,

Εγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ, θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν

εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς,
φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς
ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας
τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.
Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα
μου, καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ
ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν
αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

ὁ Ἱερεύς: **Δ**ι' Εὐχῶν τῶν ἁγίων
Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χρι-
στέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

ὁ Χορός: **Ἀ**μήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη
στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.